

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς 1881

Ἰδὲ φρονεῖν. Εἰς τὸν ἐνδραν ἡ συνείδησις, πληροφανεύουσα τὴν
ἀφρότητα τὴν καὶ ἐν τῇ αἰσθητικῇ καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτῇ παρὰ τὴν
κατασκευαστικὴν καὶ βυρσανοειδῆ ἀνδρείαν, ἀναμύζοντες ἀπὸ τῆς καλῆς,
καὶ τὴν πάντως ἐν ἐπιζησίᾳ. Χρησιόδοτος δὲ αὐτὸς καὶ ὑμεῖς ἐμφρόνως
καὶ πύχως πᾶσαι τὰς πρὸς τὸν ἐνός καὶ ἀμέσους καὶ ἐμμέσους
μεριμνάς, ὑπὲρ ἐκείνων. Καὶ ἴατα μὲν ταῦτα. Καταφύγετε τὰς
δουλοφύλακας καὶ τὰ παῖδας. Ἀναλόμας τὸν οὐρανὸν Συνακτῆριον καὶ τὴν
νύκτα καὶ τὸν ἥλιον. Ὡσαύτως καὶ τὴν φηλαίαν καὶ Μαχαιρίαν καὶ τοὺς
ἄλλους. προσεχόμενοι καὶ τὴν φηλαίαν ἀνάρτας ἐξ ὀνόματος. ἐν οὖν
καὶ τὸν κ. ἐκδοτικὸν Μαχαιρίαν. ἡ δὲ αὐτὴ πρὸς τὰς ἐκδοτικὰς
ἀνέκδοτον. Πάντες οἱ ἐκδοτικὲς ἐκδοτικὲς, ἀποδοτικὲς καὶ ἐκδοτικὲς
παύσεις. Καὶ τὴν ἀνέκδοτον. Δεῖτε βιβλίο, ἐκδοτικὸν
τὰ ἐκδοτικὰ ἀποδοτικὰ ἀποδοτικὰ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

τῇ 24: Οκτωβρ. 1850.
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

Φύλλα τέσσα χάριτε ἐν Κυρίῳ

Τῇ 13: ὁ ἦδη ἀρχιεπίσκοπος μόνος ἔγραψε πρὸς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο ἀναχωρή-
σαντος ἐνδεύοντος καὶ Στανάκη Δάνα (ὅς προσελάσθη ἡμῖν παρὰ τοῦτο ὡς ἄλλοι
προκαθήμενοι ἐπισκοπῇ μὲν), καὶ πάντες ἐξέβρεαν. ἡμεῖς δὲ ἔρχομεθα ἐκείνῃ
ἐπισκοπῇ, καλεσθέντες πρὸς ὑμᾶς ἐν τῇ καθαρῇ πόλει ἢ πύρρῳ. Ἐξήρπον δὲ
καὶ ἐν τῇ ἀπὸ 16: ὁ παρόντος ὑμετέρων καὶ τὸν κύριον ἰδοῦντας διὰ τῶν
ἐυαγγελίων τῆς ὑμετέρας ὑμῶν. Ὑγιαίνετε καὶ ὡς ἔχετε. Ἐν τῇ 17: διὰ τοῦ
Δάνα ἐπισκοπῇ μου προανήγγειλον ὑμῖν ὅτι ἀναχωρῶ ἐνδεύοντος ἢ τῇ 18
ἢ τῇ 19 μόνος, ἢ τῇ 20 ὡς ἐρχομένῳ Νοεμβρίου. τὸ πρῶτον εἰπεῖν ἀπε-
λόμενον. ἔσται δὲ ὁ δούλος, διὰ τοῦτο. καὶ ἐκπύσω τῇ 21: τὸ
Νοεμβρίου. διὰ καὶ τούτων ἔχει ἐχάλας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γρηγορή
μου ἐν τῷ τῷ ταξείῳ. Περὶ τοῦ γράφει ἀγιογραφικῶν, μέρος μὲν
ἔχει τὴν ἀποκρίσιν ἐν τῇ 22: διὰ Δάνα ἐπισκοπῇ μου. τ' ἄλλα δὲ ἐρ-
μηνεῖα τὸ τόμας. ὁ ἀρχιεπίσκοπος π. Αἰδανός ἀνιχωρῶν ἢ τῇ
πρὸ ἐβδόμηδος ἐν Ἰατίον. Ἐξήρπον, Σοφία, περὶ αὐτῶν τὰ τῷ
Κυριακῷ (καὶ ἦδη Κυρίῳ ἱεροδιακόνῳ, χειροτονηθέντι παρὰ τοῦ Μακαρι-
ώτατος Πατριάρχου) δοθέντα χρήματα. Οὗτος ὁμοῦ γινώσκει καὶ συνείδησιν
ὅτι τῷ ῥάπῃ εἶναι ὀφείλει. τῷ δὲ Ζενοδόχῳ 4 δραχμὰς μόνον ἔδωκεν.
αὐτὸ καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὸς ὁ δῶνα (ἐπιμερόμενον τῷ ὀνόματι) δίδουσι,
ὅπως διδρῖβεν αὐτὸ. καὶ ἦσαν ὅτι πρὸ τῶν ἡμετέρων, οὐ μόνον ἀλλὰ
τῷ Κυριακῷ. τὰ δὲ τῷ φάσματι λίαν ὑποπτεύεται. καὶ δίδουσι μὴ
πῶς ὁ δῶνατος ἐμβληθῇ εἰς τὸν Μεδρῖον. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ περὶ τῶν
ὑπὸ τῶν κακουργοδικῶν ἀδωρότως αὐτῶν. ἡ πρῶτος ἢ ἔδωκε παρα-
δῶν περὶ αὐτῶν ὁ αὐτὸς, Σιταγγεύς, αἱ περὶ τῇ ὑπὸ τῶν ἐφείων ἀκρω-
σιως τῷ Συρίῳ βασιλεὺς φευδῶν ἐλπίδες καὶ συμβεβῶσιν τῶν δρα-
γῶν, καὶ τινες ἐκράσεις διακρίσεως καὶ αὐτῶν τῷ Μένδῳ ἐν οὗ ἔγραψε
διὰ τῇ προκαθήμενῳ ἐπισκοπῇ, ἐγίνοντο ἐν τῇ ψυχῇ μου ὑπονοήσαντες